

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането

(обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16 и 25 от 2022 г. и бр. 66, 68, 80, 84 и 85 от 2023 г.)

§ 1. В чл. 11 ал. 3 се отменя.

§ 2. В глава втора, раздел трети се създава чл. 21а:

„Идентификационен код на правния субект на застрахователите и презастрахователите

Чл. 21а. (1) Местен застраховател, местен презастраховател и клон на застраховател и презастраховател от трета държава, получил лиценз по този кодекс, е длъжен да разполага с идентификационен код на правния субект.

(2) Лицето по ал. 1 уведомява комисията за своя идентификационен код в 7-дневен срок от издаването на съответния код.

(3) При предоставянето на информация на Европейския орган за дейността на лице по ал. 1 се посочва и неговият идентификационен код.“

§ 3. В чл. 33, ал. 1, т. 7 накрая се поставя запетая и се добавя „когато застрахователят е задължен да прилага такива мерки“.

§ 4. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „и/или комисията“ се заличават.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Ако уведомлението по ал. 2 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, определеният на заявителя срок тече от публикуването на съобщението на страницата на комисията в интернет. Публикуването се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.“

3. Създава се ал. 7:

„(7) В случаите по ал. 1 и 3 не се прилага чл. 7, ал. 1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.“

§ 5. В чл. 35, ал. 1, т. 3, буква „б“ в началото се добавя „не са с добра репутация или“.

§ 6. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „Когато искането се подава след издаден лиценз“ и запетаята след тях се заменят с „Към искането по ал. 1“.

2. В ал. 3:

а) в текста преди т. 1 думите „се определят с решение на комисията и включват най-малко“ се заменят с „включват“;

б) създава се т. 4:

„4. доказателства за съответствие на системата на управление на застрахователя с изискванията на този кодекс и на Регламент (ЕС) 2015/35.“

3. В ал. 4 думите „на част втора, дял трети и на Регламент (ЕС) 2015/35“ се заменят с „ по ал. 2“ и се създава изречение второ: „Комисията отказва да промени статута на застрахователя, когато той не е привел дейността си в съответствие с изискванията по част втора, дял трети и с другите изисквания съгласно този кодекс и приложимите актове на Европейския съюз.“

4. В ал. 5 думите „комисията“ се заменят със „заместник-председателя“.

§ 7. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 8 думите „застрахователят, презастрахователят и/или“ се заличават, след думите „чл. 80“ се добавя „и 81“, след думата „кодекс“ се поставя запетая и се добавя „Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма“, а думата „му“ се заменя с „им“.

2. В ал. 6 думите „т. 5“ се заменят с „т. 4“.

§ 8. В чл. 57, ал. 1, т. 13, буква „а“ накрая се добавя „и заверени от заявителя копия от договори с тези лица“.

§ 9. В чл. 58 ал. 2 се изменя така:

„(2) Комисията отказва издаването на лиценз, когато е получила информация от Държавна агенция „Национална сигурност“, че застраховател от трета държава представлява опасност за националната сигурност на Република България.“

§ 10. В чл. 60 се създава ал. 4:

„(4) Комисията с наредба определя допълнителни изисквания към дейността на клоновете на застрахователи от трети държави и надзора върху нея, когато това е необходимо за спазване на насоки на Европейския орган.“

§ 11. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7, т. 1 след думата „заявителя“ се добавя „и на свързаните с него лица“.

2. Алинея 13 се изменя така:

„(13) За оценка на придобиване или увеличаване на квалифицирано участие се прилагат и изискванията на насоки, за които комисията е взела решение за прилагането им, съгласно чл. 13, ал. 1, т. 26 от Закона за Комисията за финансов надзор.“

§ 12. В чл. 70, ал. 2 думите „4 или 5“ се заменят с „3 или 4“.

§ 13. В чл. 71 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „комисията, по предложение на заместник-председателя“ се заменят със „заместник-председателя“.

2. В ал. 2 думите „Комисията, по предложение на заместник-председателя“ се заменят със „Заместник-председателя“.

§ 14. В чл. 72 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Придобиването на квалифицирано участие преди изтичането на срока по чл. 71, ал. 3 или след изтичането на максималния срок по чл. 71, ал. 4, или без да е подадено уведомление по чл. 68, или в нарушение на забрана на комисията е нищожно.“

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 думите „Ако квалифицираното участие е придобито в нарушение на забрана на комисията“ и запетаята след тях се заменят с „В случаите по ал. 1“, а след думата „комисията“ се поставя запетая и се добавя „по предложение на заместник-председателя, предявява искиове във връзка с нищожността“;

б) точки 1 и 2 се отменят.

3. Създава се ал. 3:

„(3) Комисията извършва текуща оценка на спазването на критериите по чл. 68, ал. 7 от страна на лицата, притежаващи квалифицирани участия в застрахователно или презастрахователно акционерно дружество.“

§ 15. В чл. 80 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Обстоятелствата по ал. 1, т. 1 се удостоверяват чрез посочване на данни за номера и датата на издаване на дипломата за висше образование. За диплома, издадена от висше училище в Република България преди 1 януари 2012 г., се представя нотариално заверен препис от нея. За диплома, издадена извън Република България, се посочва номерът на удостоверение за признаване на придобитото висше образование, вписано в регистъра за академично признаване, воден от Националния център за информация и документация, или се прилага нотариално заверено копие от удостоверението, когато не е вписано в този регистър.“

2. В ал. 10, изречение първо след думата „комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая.

3. В ал. 11 думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателя“.

4. Алинея 12 се отменя.

§ 16. В чл. 83 навсякъде думите „длъжност с ръководни функции“ се заменят с „ръководна длъжност“.

§ 17. В чл. 100 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 2 след думите „актюерски доклад“ се добавя „по чл. 272, параграф 8 от Регламент (ЕС) 2015/35“, а думите „т. 1“ се заменят с „т. 2“.

2. В ал. 4 след думите „актюерския доклад“ се добавя „по чл. 272, параграф 8 от Регламент (ЕС) 2015/35“.

§ 18. В чл. 101 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „и заверка“ се заличават.

2. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Годишните финансови отчети на застраховател, съответно презастраховател, застрахователен холдинг и финансов холдинг със смесена дейност със седалище в Република България и техните консолидирани финансови отчети, когато е приложимо, подлежат на финансов одит съвместно от две одиторски дружества, които са регистрирани одитори съгласно Закона за независимия финансов одит. Когато застрахователят е без право на достъп до единния пазар по чл. 16, финансовият одит се извършва от едно одиторско дружество.

(2) Комисията може да определи с наредба други елементи на предоставяната от лицата по ал. 1 информация за надзорни цели или на публично оповестяваната от тях

информация, които да подлежат на финансов одит, както и да определи стандартите, по които тези елементи да бъдат одитирани.“

3. Алинея 3 се отменя.

§ 19. В чл. 106 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение второ: „Застрахователят създава условия за предявяване на застрахователни претенции по електронен път, като най-малкото обявява адрес на електронна поща за получаването им, като не се изисква подписването им с електронен подпис.“

2. В ал. 2 се създава изречение второ: „Обстоятелствата, вписани в публичен регистър, се установяват служебно от застрахователя чрез справка в съответния регистър.“

3. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) За целите на уреждането на претенция по автомобилно застраховане, застрахователят, съответно застрахователният посредник, може да създаде и съхранява копие на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, участвал в пътнотранспортно произшествие.

(7) Всички документи, свързани със сключването и изпълнението на застрахователни и презастрахователни договори, се съхраняват от застрахователя, съответно от презастрахователя до изтичане на погасителната давност по чл. 378 или за срок от 5 години от прекратяването на застрахователния, съответно презастрахователния договор, когато не е била предявена претенция по него.“

§ 20. В чл. 107, ал. 1 след думите „причинени от него“ се поставя запетая и се добавя „както и на други относими обстоятелства, свързани с уреждането на застрахователни претенции“.

§ 21. В чл. 108, ал. 6 думите „7-дневен срок“ се заменят със „срок до един месец от датата на постъпването на жалбата“.

§ 22. В чл. 111 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „се извършват“ се добавя „от доставчика на услуги“.

2. В ал. 4, изречение първо думите „на комисията“ се заменят с „в комисията“, в изречение трето думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“, а в изречение четвърто думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателя“.

3. В ал. 5 навсякъде думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 23. В чл. 112 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 навсякъде думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато заместник-председателят бъде възпрепятстван да извърши проверката по ал. 1, комисията може да се обърне за съдействие към Европейския орган.“

3. В ал. 3 думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 24. В чл. 121, ал. 2 думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателя“.

§ 25. В чл. 126 ал. 3 се отменя.

§ 26. В чл. 129, ал. 1 изречение второ се заличава.

§ 27. В чл. 143, ал. 3 думите „одобрени от комисията“ се заменят с „признати от заместник-председателя“.

§ 28. В чл. 146 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, т. 3 думите „длъжностно лице с ръководни функции“ се заменят с „лице на ръководна длъжност“.

2. В ал. 3 думите „длъжностни лица с ръководни функции“ се заменят с „лица на ръководни длъжности“.

§ 29. В чл. 171, ал. 5 след думата „комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая.

§ 30. В чл. 173, ал. 3 думите „комисията, по предложение на заместник-председателя,“ се заменят с „комисията“.

§ 31. В чл. 178 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая.

2. В ал. 4 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

§ 32. В чл. 184 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, изречение четвърто думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. В ал. 2 думите „по предложение на комисията“ се заменят с „по предложение на заместник-председателя“.

3. В ал. 5 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

§ 33. В чл. 193 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. В ал. 3 думите „пред комисията“ се заличават.

§ 34. В чл. 194, ал. 1 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

§ 35. В чл. 195 навсякъде думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 36. В чл. 197 ал. 2 се изменя така:

„(2) Алинея 1 се прилага и относно активите на презастраховател за покритие на негови задължения по презастрахователен договор към местен застраховател, когато презастрахователят е със седалище в Република България, в друга държава членка или в трета държава, чийто режим на платежоспособност е признат за еквивалентен.“

§ 37. В чл. 230 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 7 думите „разрешение от Комисията за защита на конкуренцията“ се заменят с „данни за номера и датата на решението на Комисията за защита на конкуренцията, съответно на Европейската комисия, във връзка с контрола върху концентрацията между предприятията“.

2. В ал. 2 след думата „Комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая.

§ 38. В чл. 232, ал. 4 след думите „от нея“ се добавя „по предложение на заместник-председателя“.

§ 39. Създава се чл. 233а:

„Идентифициране на група

Чл. 233а. (1) Комисията с решение идентифицира всяка група, попадаща в обхвата на този кодекс, в която участва лицензиран от нея застраховател или презастраховател, освен в случаите, когато се прилага Законът за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

(2) Когато групата включва застраховател или презастраховател от друга държава членка, комисията идентифицира групата съвместно с компетентния му надзорен орган.

(3) Комисията уведомява предприятието майка, което е начело на групата, а ако не е налице предприятие майка - застрахователя, съответно презастрахователя с най голямо балансово число, че групата е идентифицирана, по смисъла на този кодекс и е определен орган за надзор на групата, когато е приложимо.“

§ 40. В чл. 234, ал. 6 думата „заместник-председателят“ се заменя с „комисията“.

§ 41. В чл. 235 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „по предложение на заместник-председателя“ се заличават.

2. В ал. 6, изречение първо думите „може да поиска“ се заменят с „или заместник-председателят могат да поискат“.

§ 42. В чл. 237, ал. 3 - 6 и 8 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 43. В глава двадесет и трета се създава чл. 238а:

„Идентификационен код на застрахователни холдинги със смесена дейност, крайни предприятия майки и предприятия, включени в обхвата на групата

Чл. 238а. (1) Застрахователен холдинг със смесена дейност и крайно предприятие майка, установено на територията на Република България, и всяко предприятие, включено в обхвата на групата, са длъжни да разполагат с идентификационен код на правния субект.

(2) Лицето по ал. 1 уведомява комисията за своя идентификационен код в 7-дневен срок от издаването на съответния код.

(3) При предоставянето на информация на Европейския орган за дейността на лице по ал. 1 се посочва и неговият идентификационен код.“

§ 44. В чл. 239, ал. 4 думата „тя“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 45. В чл. 253, ал. 2 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 46. В чл. 254, ал. 2 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 47. В чл. 255, ал. 6 и 7 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 48. В чл. 259, ал. 2 и 3 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 49. В чл. 260, ал. 1 думите „по предложение на заместник-председателя“ се заличават.

§ 50. В чл. 261, ал. 4 думите „по предложение на заместник-председателя“ и запетаите преди и след тях се заличават.

§ 51. В чл. 263 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 навсякъде думата „Комисията“/“комисията“ се заменя съответно със „Заместник-председателят“/“заместник-председателят“.

2. В ал. 3, изречение трето думите „Комисията изисква“ се заменят със „Заместник-председателят изисква“.

§ 52. В чл. 264 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. В ал. 3:

а) изречение трето се изменя така: „Заместник-председателят изисква информацията по изречение първо и когато комисията е орган за надзор на група, чието предприятие майка няма седалище в Република България.“

б) създава се изречение четвърто: „Комисията има правомощията по изречение второ и когато е орган за надзор на група, чието предприятие майка няма седалище в Република България.“

§ 53. В чл. 265 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „чл. 76 – 79“ съюзът „и“ се заличава и поставя се запетая, а след думите „чл. 86 – 100“ се добавя „и чл. 110 – 112“.

2. В ал. 4 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

3. В ал. 5 думата „тя“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 54. В чл. 267, ал. 1 след думата „Комисията“ се поставя запетая, добавя се „съответно заместник-председателят“ и се поставя запетая.

§ 55. В чл. 274 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „надзорен орган на група“ се поставя запетая и се добавя „съответно заместник-председателят“.

2. В ал. 3 и 4 думата „тя“ се заменя със „заместник-председателят“.

3. В ал. 5 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

§ 56. В чл. 275 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. В ал. 2 думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателят“, а думите „те изпращат“ се заменят с „той изпраща“.

3. В ал. 3 думата „предприемат“ се заменя със „заместник-председателят предприема“.

4. В ал. 4 изречение първо думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“, думата „свои“ се заличава, а след думата „служители“ се добавя „на комисията“.

§ 57. В чл. 278 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 след думата „група“ се добавя „съответно застрахователен холдинг или финансов холдинг със смесена дейност“, а след думата „дъл“ се поставя запетая, добавя се „по подзаконовите актове по прилагането му, съответно по пряко приложимото право на Европейския съюз“ и се поставя запетая.

2. В ал. 2 изречение второ се изменя така: „Ако в случая по ал. 1, т. 1 комисията е била уведомена от надзорен орган, който е орган за надзор на група начело със застрахователен холдинг или финансов холдинг със смесена дейност със седалище в

Република България за обстоятелства по ал. 1, комисията, съответно заместник-председателят, прилага мерките по ал. 5 или санкции.“

3. В ал. 3 изречение второ се изменя така: „Ако в случая по ал. 1, т. 2 комисията е била уведомена от надзорен орган, който е орган за надзор на група, за обстоятелства по ал. 1, комисията, съответно-заместник председателят, прилага съответните мерки по чл. 587 или санкции.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 1, т. 2 или ал. 3 комисията, съответно заместник-председателят, прилага мерките по чл. 587 съобразно своята компетентност.“

5. Създават се ал. 5 - 7:

„(5) В случаите по ал. 1, т. 1 и ал. 2 по отношение на застрахователния холдинг или финансов холдинг със смесена дейност комисията може да:

1. разпореда да се преустановят допуснатите нарушения и да се отстранят вредните последици от тях;

2. свика общо събрание или да насрочи заседание на управителните или контролните органи при определен от нея дневен ред за вземане на решения за мерките, които трябва да бъдат предприети;

3. постави допълнителни изисквания във връзка с отчетността;

4. го задължи да увеличи капитала си и/или капитала на негови дъщерни дружества – застрахователи или презастрахователи;

5. изпрати свои представители на заседанията на органите на дружеството;

6. назначи регистриран одитор или външен независим експерт, който да извърши финансова или друга проверка съгласно определени изисквания;

7. разпореда на дружеството да освободи едно или повече лица, оправомощени да го управляват и представляват; ако в определения от комисията срок лицата не бъдат освободени, комисията може да ги отстрани от длъжност и да поиска вписване на акта за отстраняването им в търговския регистър.

(6) Когато е необходимо комисията съгласува с останалите заинтересовани компетентни органи или с органа за надзор на група надзорните си действия по този член.

(7) При прилагане на принудителни административни мерки по този член се прилагат чл. 588 и 589.“

§ 58. В чл. 280 ал. 1 се изменя така:

„(1) Когато местен застраховател или презастраховател е част от група от трета държава по чл. 234, ал. 1, т. 3, чийто надзорен режим не е еквивалентен, както и когато в режим на временна еквивалентност, чл. 279 не се прилага на основание чл. 281, ал. 5, по целесъобразност:

1. комисията или заместник-председателят, прилага съответно режима по чл. 239 – 256 и чл. 263 – 277, или

2. комисията задължава групата да учреди застрахователен холдинг или финансов холдинг със смесена дейност в държава членка, на нивото на който да се прилага надзор по реда на глави двадесет и четвърта и двадесет и пета.“

§ 59. В чл. 295, ал. 2, т. 1 в началото се добавя „преди сключването на застрахователния договор“.

§ 60. В чл. 304 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „ежегодно в срок до 31 януари на следващата година“ се заменят с „при поискване“.

2. В ал. 5 след думите „юридическо лице“ се поставя запетая и се добавя „вписано в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 11 от Закона за Комисията за финансов надзор“, а думите „и регистрирало пред комисията“ се заличават.

§ 61. В чл. 305, ал. 1 изречение второ се изменя така: „Минималната застрахователна сума за всяко застрахователно събитие, и за всички застрахователни събития за една година се определят с регламенти на Европейската комисия, приети на основание и в сроковете по чл. 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и Съвета от 20 януари 2016 г. относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ, L 26/19 от 2 февруари 2016 г.), наричана по-нататък "Директива (ЕС) 2016/97".“ и се създава изречение трето: „Застрахователната сума е сумата, която е в сила съобразно съответния регламент на Европейската комисия към датата на настъпване на застрахователното събитие, освен ако размерът на застрахователната сума, вписана в застрахователната полица, е по-висок.“

§ 62. В чл. 306 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „40 000 лв.“ се заменят с „размера, определен с регламенти на Европейската комисия, приети на основание и в сроковете по чл. 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/97.“

2. В ал. 4 се създава изречение второ: „Ликвидаторът по ал. 3 може да бъде и служител на комисията.“

§ 63. В чл. 307 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Обстоятелствата по чл. 303, ал. 1, т. 1 за български граждани се установяват служебно - за липса на осъждане в Република България, и с декларация - за липса на осъждане извън Република България, а за лицата, които не са български граждани, тези обстоятелства се удостоверяват със свидетелство за съдимост, издадено от държавата по обичайното пребиваване на лицето.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Обстоятелствата по чл. 303, ал. 2 относно наличието на висше образование се удостоверяват чрез посочване на данни за номера и датата на издаване на дипломата за висше образование. За диплома, издадена от висше училище в Република България преди 1 януари 2012 г., се представя нотариално заверен препис от нея. За диплома, издадена извън Република България, се посочва номерът на удостоверението за признаване на придобитото висше образование, вписано в регистъра за академично признаване, воден от Националния център за информация и документация, или се прилага нотариално заверено копие от удостоверението, когато не е вписано в този регистър.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея думата „Искане“ се заменя с „Искането“.

§ 64. В чл. 308, изречение първо след думата „Комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая, а изречение трето се заличава.

§ 65. В чл. 310, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 след думите „чл. 30, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „т. 12“, а думата „институции“ се заменя с „предприятия“.

2. В т. 4 след думите „чл. 30, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „т. 12“, думите „т. 2 – 4 или т. 11“ се заменят с „т. 4“, а думата „институции“ се заменя с „предприятия“.

3. В т. 5 след думите „чл. 30, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „т. 12“, а думата „институции“ се заменя с „предприятия“.

§ 66. В чл. 312, ал. 1 в текста преди т. 1 след думата „Комисията“ се поставя запетая, добавя се „по предложение на заместник-председателя“ и се поставя запетая.

§ 67. В чл. 314 ал. 2 се отменя.

§ 68. В чл. 316, ал. 2 изречение второ се изменя така: „Минималната застрахователна сума на застраховката за всяко застрахователно събитие и за всички застрахователни събития за една година, в това число отговорност за неплащане към застрахователя на получена застрахователна премия, съответно за неплащане към ползвателя на застрахователни услуги на застрахователни обезщетения или суми, изплатени от застрахователя се определят с регламенти на Европейската комисия, приети на основание и в сроковете по чл. 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/97. Застрахователната сума е сумата, която е в сила съобразно съответния регламент на Европейската комисия към датата на настъпване на застрахователното събитие, освен ако размерът на застрахователната сума, вписана в застрахователната полица, е по-висок.“

§ 69. В чл. 320, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 думите „по образец, утвърден от заместник-председателя“ се заличават.

2. В т. 1 накрая се добавя „или юридическо лице“.

§ 70. В чл. 321 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За заличаването на застрахователния агент от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 12 от Закона за Комисията за финансов надзор се прилага съответно чл. 312, ал. 1 и 2.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Застрахователният агент се заличава от регистъра и при прекратяване на договора за застрахователно агентство.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 71. В чл. 323а, ал. 3 след думата „комисията“ се добавя „незабавно“.

§ 72. В чл. 323в, ал. 2 след думата „застрахователният“ се добавя „или презастрахователният“.

§ 73. В глава тридесет и втора се създава чл. 323ж:

„Идентификационен код на правния субект на застрахователен брокер, застрахователен агент и посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, от Република България в друга държава членка

Чл. 323ж. (1) Застрахователен и презастрахователен посредник, и посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност със седалище в Република България, заявил намерение да извършва дейност на територията на държава членка, е длъжен да разполага с идентификационен код на правния субект.

(2) Лицето по ал. 1 уведомява комисията за своя идентификационен код в 7-дневен срок от издаването на съответния код.

(3) При предоставянето на информация на Европейския орган за дейността на лице по ал. 1 се посочва и неговият идентификационен код.“

§ 74. В глава тридесет и трета, раздел II се създава чл. 330а:

„Предоставяне на информация за гарантиране на застрахователни вземания

Чл. 330а. (1) Освен по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, всеки застраховател, който разпространява застрахователни продукти в Република България, включително при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги, оповестява информация относно механизмите за гарантиране на застрахователните вземания в случай на неплатежоспособност на застрахователя.

(2) Информацията по ал. 1 се оповестява на български език поотделно за всеки застрахователен продукт достатъчно време преди сключване на застрахователния договор и се отнася до: институцията, която гарантира застрахователните вземания, обхвата на гаранцията, условията и реда за упражняване на правата на ползвателите на застрахователни услуги в Република България.

(3) Когато застрахователният продукт се разпространява от застрахователен посредник, информацията по ал. 1 се предоставя от него.“

§ 75. В чл. 331 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думите „страница в интернет“ се добавя „или онлайн платформа“.

2. В т. 1 думите „началната страница или на друго видимо и достъпно място в страницата“ се заменят с „видимо и лесно достъпно място“.

§ 76. Член 332 се отменя.

§ 77. В чл. 343 ал. 3 се отменя.

§ 78. В чл. 344 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „да е съставен и във формата на“ се заменят с „да бъде съставен и като“.

2. Създава се ал. 7:

„(7) С изричното съгласие на застрахователя обменът на информация между страните по застрахователния договор може да се осъществява посредством уговорени в договора средства за комуникация от разстояние. Застрахователят е длъжен да поддържа архив на обменената информация и изявления по тази алинея до изтичане на давностните срокове за предявяване на застрахователи претенции.“

§ 79. Създава се чл. 344а:

„Сключване на застрахователния договор от разстояние

Чл. 344а. (1) Застрахователният договор може да бъде сключен и от разстояние чрез средства за комуникация при спазване разпоредбите на този кодекс и на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние само по един от следните начини:

1. като електронен документ съгласно чл. 344, ал. 2, подписан с квалифицирани електронни подписи на страните по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната

идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/3 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги;

2. на хартиен носител със саморъчни подписи на страните;
3. чрез страница в интернет или онлайн платформа.

(2) Когато застрахователният договор се сключва чрез страница в интернет или онлайн платформа на застрахователя или застрахователния посредник, позволяваща идентифициране на застрахователя съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, и застрахователят или упълномощен от него застрахователен посредник подписва застрахователния договор с квалифициран електронен подпис, писмената форма се счита спазена.

(3) При сключване на застрахователен договор от разстояние като електронен документ или чрез страница в интернет или онлайн платформа застрахователят, съответно застрахователният посредник, е длъжен незабавно да предостави на застрахователя застрахователния договор на траен носител.

(4) При сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по ал. 2 застрахователят се идентифицира с квалифициран електронен подпис. При сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по ал. 2 или 3 застрахователят, съответно застрахователният посредник, предоставя и сертификат „Зелена карта“, когато е бил поискан от застрахователя, както и знак по чл. 487, ал. 1.“

§ 80. В чл. 345, ал. 1, т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „а в случай на уговорка по чл. 344, ал. 7 и средствата за комуникация от разстояние;“

§ 81. В чл. 347 след думата „кореспонденция“ се поставя запетая и се добавя „включително средство за комуникация от разстояние“, а думите „адреса на застрахователя“ се заменят с „адреса, съответно по средство за комуникация от разстояние“.

§ 82. В чл. 348, ал. 1 думите „сключването на определен застрахователен продукт“ се заменят с „разпространението на определен застрахователен продукт“.

§ 83. В чл. 477 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „моторни“ се заличава.
2. В ал. 2 и 4 навсякъде думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 84. В чл. 478 навсякъде думата „моторно“ се заличава.

§ 85. В чл. 479 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „изречение второ и ал. 2, т. 3“ се заменят с „т. 2, независимо дали е застраховано или не“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) В случаите по ал. 1, когато ремаркетото има отделна застраховка от застраховката на теглещото моторно превозно средство, увреденото лице може да предяви своята претенция пряко пред застрахователя, застраховал ремаркетото, когато ремаркетото може да бъде идентифицирано, но теглещото моторно превозно средство не

може да бъде идентифицирано. В този случай застрахователят на ремаркетото, платил обезщетението, може да се обърне към Гаранционния фонд по чл. 518 за възстановяване на платените суми от Фонда за незастраховани превозни средства или към застрахователя на теглещото моторно превозно средство, ако бъде установен впоследствие. Когато бъде установен, застрахователят на теглещото моторно превозно средство възстановява платените суми на Гаранционния фонд, както и на всяко друго лице, което е заплатило обезщетение за причинените вреди.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1, когато ремаркетото има отделна застраховка от застраховката на теглещото моторно превозно средство, застрахователят на ремаркетото, при поискване от увреденото лице, без необосновано забавяне му предоставя информация относно:

а) данните за застрахователя на теглещото моторно превозно средство, когато го е установил, или

б) Гаранционния фонд по чл. 518 или друг орган, който е отговорен да покрие отговорността, както и реда и начина за предявяване на претенция пред него, когато не е могъл да установи застрахователя на теглещото моторно превозно средство.“

4. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея след думите „свързано с“ се добавя „теглещо“.

5. Създава се ал. 5:

„(5) Алинея 1 се прилага и за сменяема прикачна техника, както и за каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност, теглени от бавнодвижещи се превозни средства.“

§ 86. В чл. 480, ал. 1, 2, 6 и 7 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 87. Член 481 се изменя така:

„Превозни средства

Чл. 481. (1) За целите на задължителното застраховане по тази глава превозни средства са всички:

1. моторни превозни средства, задвижвани изключително с механична енергия по суша, но не по релси, с:

а) максимална конструктивна скорост над 25 км/ч, или

б) максимално нетно тегло над 25 кг. и максимална конструктивна скорост над 14 км/ч;

2. ремаркета, полуремаркетата и къмпинг ремаркетата по смисъла на Закона за движението по пътищата, предвидени да се използват с превозно средство по т. 1, независимо дали е прикачено или не.

(2) За целите на задължителното застраховане по тази глава трамваите са превозни средства, а инвалидните колички, предназначени за хора с физически увреждания, не са превозни средства.

(3) Не се допуска движение на превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за движението по пътищата,

без за него да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите, освен в случаите по чл. 483, ал. 7.“

§ 88. Създава се чл. 481а:

„Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите при спортни прояви и дейности

Чл. 481а. (1) Задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите не предоставя покритие при използването на превозно средство в прояви и дейности, свързани с автомобилни спортове, включително надпревари, състезания, тренировки, изпитвания и демонстрации, в рамките на ограничени и обозначени зони в Република България или друга държава членка, освен ако страните по застрахователната полица договорят изрично, че се предоставя такова разширено доброволно покритие.

(2) Преди началото на проявите по ал. 1 техните организатори са длъжни да:

1. установят, че всеки участник има сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите с разширеното покритие по ал. 1, или

2. сключат или установят сключването от трето лице на алтернативна застраховка или гаранционна полица, покриваща вреди, в размер не по-малък от застрахователните суми по чл. 492 и при останалите условия по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите, причинени на всяко трето лице, включително зрители и други случайно присъстващи лица, като не е задължително да се покриват и вредите, причинени на участващите водачи и техните превозни средства.

(3) Наличието на разширеното доброволно покритие по ал. 2, т. 1 се удостоверява с представянето на застрахователната полица на организаторите на съответната проява.

(4) Органите на Министерството на вътрешните работи осъществяват контрол за изпълнение на задълженията по ал. 2. Организаторите на проявите по ал. 1 предоставят доказателства в Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи за изпълнението на задълженията по ал. 2 най-късно в срок до 10 работни дни преди датата на провеждането на проявата. Организатор на проява по ал. 1, който не изпълни задължението си по ал. 2, е солидарно отговорен за вредите, причинени на всяко трето лице, включително зрители и други случайно присъстващи лица, в резултат от използването на превозно средство в рамките на проявата.“

§ 89. В чл. 482 се правят следните изменения:

1. В заглавието думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

2. В ал. 1 и 2 навсякъде думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“ и навсякъде думите „моторни“ и „моторно“ се заличават.

§ 90. В чл. 483 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите е длъжно да сключи всяко лице:

1. което притежава превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на превозното средство, да сключи застрахователния договор;

2. което управлява превозно средство от трета държава при влизане на територията на Република България, когато няма валидна за територията на Република България застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите;

3. в други случаи, предвидени в този кодекс.“

2. В ал. 4:

а) в текста преди т. 1 думата „моторно“ се заличава;

б) в т. 2 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“, а думата „моторни“ са заличава.

3. В ал. 5 думите „внос и продажба на моторни“ се заменят с „внос, производство и/или продажба на“.

4. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Не се сключва договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за:

1. ремаркета от категория О1 (до 750 килограма);

2. самоходната техника с мощност на двигателя до 10 kW;

3. велосипеди с двигател;

4. индивидуални електрически превозни средства;

5. самобалансиращи се превозни средства.“

5. Създава се ал. 8:

(8) Собственикът, съответно ползвателят на превозно средство по ал. 7, може доброволно да сключи друга застраховка, за покриването на вредите във връзка с притежаването и/или използването на превозното средство.“

§ 91. В чл. 484 думата „моторно“ се заличава.

§ 92. В чл. 486 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“, а думата „моторни“ се заличава;

б) точка 2 се отменя;

в) в т. 3 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“, а думата „моторни“ се заличава.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Не се осъществява контрол за наличието на сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по отношение на превозните средства, които обичайно се намират на територията на друга държава членка или трети държави, чиито национални бюра на застрахователите са страна по Многостранното споразумение, както и по отношение на превозните средства, които обичайно се намират на територията на трета държава, когато влизат на територията на Република България от територията на друга държава членка. За тези превозни средства се приема, че имат покритие на гражданската отговорност на автомобилистите.“

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Ограничението по ал. 2 не се отнася за:

1. инцидентните проверки от оправомощените контролни органи, които се извършват на друго основание и не целят единствено проверка за наличието на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите;

2. проверки, които са част от обща система на контрол на територията на Република България за наличието на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, които се извършват по отношение на всички превозни средства, които обичайно се намират на територията на страната, и не налагат спиране на превозното средство.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думата „моторни“ се заличава.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“.

§ 93. Създава се чл. 486а:

„Обработка на лични данни за целите на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите

Чл. 486а. (1) Администраторите на лични данни в Република България обработват лични данни, получени при осъществяване на контрола по чл. 486, ал. 3, необходими за целите на противодействие на управлението на превозни средства без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2016/679“ и Закона за защита на личните данни.

(2) При обработването на лични данни по ал. 1 администраторите на лични данни предвиждат подходящи мерки за защита на правата, свободите и законните интереси на субекта на данните, включващи най-малко:

1. конкретната цел;

2. правното основание;

3. спазването на изискванията за сигурност;

4. зачитането на принципите на необходимост, пропорционалност и ограничаване в рамките на целта;

5. конкретния срок за съхранение на данните;

6. изискванията за информационна сигурност.

(3) Личните данни по ал. 1 се съхраняват, докато са необходими за установяване на наличието на сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като след изтичане на срока, се заличават от съответния регистър. При установяване, че превозното средство е застраховано, администраторът на лични данни заличава обработените лични данни незабавно.

(4) Когато при проверка по чл. 486, ал. 3 не може да се установи дали за превозното средство е налице сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, данните се съхраняват за срок, който не може да надхвърля броя на дните, необходими за установяване на наличието на застраховката.“

§ 94. В чл. 487, ал. 1 думите „и знак, който се издава от Гаранционния фонд“ се заменят с „или с данни от регистъра по чл. 571, ал. 1, т. 1 при спазване на чл. 574, ал. 12“ и се създава изречение второ: „Към застрахователната полица се поставя и знак, съдържащ холограма и уникален номер, който се издава от Гаранционния фонд.“

§ 95. В чл. 488 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „заедно с полицата по застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите без допълнителна такса или друго плащане от ползвателя на застрахователни услуги“ се заменят с „по всяко време на действието на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при поискване от ползвател на застрахователни услуги, без допълнителна такса или друго плащане от негова страна“.

2. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Националното бюро на българските автомобилни застрахователи определя, при спазване на международните договори, по които е страна, и на актовете на органите на Съвета на бюрата, единен образец на сертификата „Зелена карта“, както и формата, реда и условията за неговото издаване и използване.

(7) Сертификат „Зелена карта“ не се издава за трамваите и тролейбусите.“

§ 96. В чл. 489 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Освен в случаите по ал. 2 договорът“ се заменят с „Договорът“, а накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите по ал. 2 и 4“.

2. В ал. 4:

а) в т. 1 думата „моторни“ и думите „или транзитна“ се заличават, а думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“;

б) в т. 2 думата „моторни“ се заменя с „пътни“;

в) в т. 4 думите „категории L1 – L5“ се заменят с „категория L“, а думите „букви „а“ – „к“ и запетаята пред тях се заличават.

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) За целите на регистриране в Република България на превозно средство с регистрация в друга държава членка или в Конфедерация Швейцария или на превозно средство с валидна регистрация извън държава членка или Конфедерация Швейцария, или на употребявано превозно средство без регистрационен номер, включително с изтекъл такъв, задължително се сключва застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за срок от 30 дни по номера на рамата на превозното средство, като такава застраховка не може да се издава повторно.“

4. В ал. 6 навсякъде думата „моторно“ се заличава.

5. Алинея 8 се изменя така:

„(8) В случаите по чл. 43, ал. 1 от Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили и в случаите, когато задължение за застраховане е предвидено по споразумения, по които Република България е страна, застрахователите сключват граничната задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за личните превозни средства на военнослужещите и членовете на цивилния компонент от съюзнически или чужди въоръжени сили, както и на придружаващите ги зависими лица за срок до 90 дни или за сроковете по ал. 1 – 3. Застраховката може да се сключва повторно неограничено,

включително във вътрешността на страната, но за срок не по-дълъг от срока на пребиваване на лицата във връзка с изпълнението на служебните им задължения на територията на страната.“

§ 97. В чл. 490 ал. 5 се отменя.

§ 98. Създава се чл. 490а:

„Система „бонус-малус“ по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите

Чл. 490а. (1) За целите на определяне на застрахователната премия по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите застрахователят приема и прилага правила за коригиране на застрахователната премия, въз основа на предявените претенции за определен период от време (система „бонус-малус на застрахователя“). Правилата по изречение първо включват реда и начина за коригиране на застрахователната премия, условията и критериите, които застрахователят е определил, както и начина, по който използва удостоверенията за предявени застрахователни претенции по чл. 502, при коригиране на премиите.

(2) При прилагане на система „бонус-малус“ застрахователят служебно използва данните от регистъра по чл. 571, ал. 1, т. 2 при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 571, ал. 4.

(3) Когато при коригиране на размера на застрахователната премия се използват удостоверения за предявени застрахователни претенции, застрахователят не може да третира застрахования по дискриминационен начин, нито да увеличава необосновано премията му поради неговата националност или единствено въз основа на предходната му държава на пребиваване. Когато използва удостоверение, издадено от застраховател или друг упълномощен за това орган в друга държава членка, застрахователят е длъжен да го третира като удостоверение, издадено в Република България, включително при прилагането на намаленията на премията.

(4) Застрахователят публикува на интернет страницата си общ преглед на приетите правила за използване на удостоверенията за предявени застрахователни претенции, когато изчислява премиите, без да оповестява чувствителна търговска информация или подробности относно тарифните си правила.“

§ 99. В чл. 491, ал. 1 и 5 навсякъде думата „моторно“ се заличава.

§ 100. Създава се чл. 491а:

„Превозни средства, изпратени в страната от друга държава членка

Чл. 491а. При придобиване на превозно средство в държава членка от лице, което обичайно пребивава на територията на Република България и което доставя превозното средство на територията на страната, за срок от 30 дни от момента на приемане на доставката, задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилите за това превозно средство може да се сключи със застраховател, извършващ дейност на територията на държавата членка по регистрацията на превозното средство, или със застраховател, извършващ дейност на територията на Република България, независимо, че превозното средство все още не е регистрирано в страната.“

§ 101. Член 492 се изменя така:

„Застрахователна сума

Чл. 492. Минималната застрахователна сума, за която се сключва задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е:

1. за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт – левовата равностойност на 6 450 000 евро за всяко събитие, независимо от броя на увредените лица;

2. за вреди на имущество (вещи) – левовата равностойност на 1 300 000 евро за всяко събитие, независимо от броя на увредените лица.“

§ 102. В чл. 493 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „моторно“ се заличава.

2. В ал. 2:

а) в т. 1 навсякъде думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“, а думата „моторно“ се заличава;

б) в т. 4 думата „моторно“ се заличава и думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“;

в) в т. 5 – 7 навсякъде думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

3. В ал. 3 думите „в моторното превозно“ се заменят с „в превозното“, а думите „върху моторното превозно средство“ се заменят с „върху него“.

4. В ал. 4 думата „моторно“ се заличава, а думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 103. В чл. 493а, ал. 2 думите „утвърждаване на методика“ се заменят с „утвърждаване на методиката по чл. 535, т. 11“ а думите „въз основа на методиката по чл. 535, т. 11“ се заличават.

§ 104. В чл. 494 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“;

2. В т. 3 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“, а думата „моторно“ се заличава;

3. Точка 4 се изменя така:

„4. вредите, причинени при използването на превозно средство в прояви и дейности, свързани с автомобилни спортове, включително надпревари, състезания, тренировки, изпитвания и демонстрации, в рамките на ограничени и обозначени зони в Република България или друга държава членка, освен ако е уговорено разширено доброволно покритие съгласно чл. 481а, ал. 1;“

4. В т. 5 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

5. В т. 6 думата „моторно“ се заличава.

§ 105. В чл. 495, ал. 2, т. 2 и 3 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 106. В чл. 496, ал. 3, т. 5 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 107. В чл. 499 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Обезщетението по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно

увреждане или смърт се определя от застрахователя на виновния водач при спазване на чл. 493а съгласно методиката по чл. 535, т. 11, утвърдена с наредбата по чл. 493а, ал. 2.

(2) Обезщетението по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите за вреди на имущество (вещи) се определя от застрахователя на виновния водач и съответства на действителната стойност на причинените вреди.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Обезщетението по застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите за вреди на моторни превозни средства се определя от застрахователя на виновния водач съгласно методиката по чл. 535, т. 10, утвърдена с наредбата по чл. 504.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „в български левове“ се заменят с „във валутата, която е законно платежно средство в Република България“.

4. Досегашните ал. 4 - 7 стават съответно ал. 5 - 8.

§ 108. В чл. 500, ал. 1, т. 1 и 2 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 109. В чл. 501 навсякъде думата „моторно“ се заличава.

§ 110. Член 502 се изменя така:

„(1) Лице, което е сключвало задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, има право по всяко време да получи от Гаранционния фонд удостоверение за претенциите за обезщетения за вреди, причинени във връзка с притежаването или използването на моторното превозното средство, за което договорът е бил сключен, или за липсата на такива претенции – за период от 5 години преди датата на подаване на искането. Искането за издаване на удостоверение се подава до Гаранционния фонд пряко или чрез застраховател, предлагащ задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

(2) Удостоверението се издава въз основа на данните от регистъра по чл. 571, ал. 1, т. 2, като редът за обмен и достъп до данните се уреждат с наредбата по чл. 571, ал. 4.

(3) Удостоверението съдържа информация за:

1. идентифициране на Гаранционния фонд, съответно на застрахователя;

2. самоличността на застрахователя, включително информация за контакт с него;

3. превозното средство, за което е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите и неговия номер за идентификация (номер на рама);

4. началната и крайната дата на застрахователното покритие на превозното средство;

5. броя претенции по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, уредени по застрахователния договор на застрахователя през периода, обхванат от удостоверението за предявени застрахователни претенции, включително датата на всяка претенция;

6. допълнителна информация, определена с наредбата по чл. 504, ал. 1.

(4) Удостоверението се издава по образец съгласно акта за изпълнение на Европейската комисия, приет на основание чл. 16, ал. 6 от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно застраховката

"Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ, L 263/11 от 7 октомври 2009 г.).

(5) Редът и начинът за издаването и получаването на удостоверение се уреждат с наредбата по чл. 504.“

§ 111. В чл. 503, ал. 4 се правят следните изменения:

1. В т. 1 и 2 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.
2. В т. 3 думата „моторни“ се заличава.

§ 112. В чл. 504 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 2 се отменя.
2. Създава се ал. 3:

„(3) С наредбата се утвърждава и методиката по чл. 535, т. 10 за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на превозни средства.“

§ 113. В чл. 511 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:
  - а) в текста преди т. 1 думата „моторно“ се заличава;
  - б) в т. 3 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.
2. В ал. 2 думата „моторно“ се заличава.

§ 114. В чл. 514, ал. 2 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 115. В чл. 515 се правят следните изменения:

1. В ал. 2:
  - а) в т. 2 думата „моторно“ се заличава;
  - б) в т. 3 думата „моторни“ се заличава.
2. В ал. 3, т. 1 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.
3. В ал. 4, т. 1 думите „или пред неговия представител в Република България и в тримесечния срок по ал. 1, т. 1“ се заменят с „и в тримесечен срок“.

§ 116. В чл. 516, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 думите „както следва“ и запетаята пред тях се заличават.
2. В т. 4 след думата „където“ се добавя „обичайно“ и думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.
3. В т. 5 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 117. В чл. 517 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 навсякъде думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.
2. В ал. 3 думата „моторно“ се заличава.

§ 118. В чл. 519 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Гаранционният фонд:

  1. събира и управлява средствата във фондовете по чл. 521;
  2. изплаща обезщетения на увредените лица за вреди, причинени от превозно средство, което е неидентифицирано, за което не съществува задължение за сключване на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, за което не е изпълнено задължението за сключване на задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на

автомобилистите или с което на територията на Република България е извършен акт на тероризъм;

3. изплаща обезщетения на увредените лица при събития, причинени от превозно средство, за което няма сключена задължителна застраховка "Злополука" на пътниците;

4. гарантира като краен платец вземанията на увредените лица за обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключена от застраховател със седалище в Република България или със застраховател от трета държава чрез клон, регистриран в Република България, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2;

5. извършва плащания като междинен платец на обезщетения към увредените лица, постоянно пребиваващи на територията на Република България по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключена от застраховател от друга държава членка, когато спрямо този застраховател е открито производство по несъстоятелност или по ликвидация;

6. гарантира вземанията по задължителна застраховка "Злополука" на пътниците и по застраховките по раздел I от приложение № 1, сключени със застраховател със седалище в Република България или със застраховател от трета държава чрез клон, регистриран в Република България, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2;

7. създава и поддържа Информационен център;

8. изпълнява предвидените в този кодекс функции във връзка с несъстоятелността на застрахователи със седалище в Република България;

9. създава и поддържа електронна информационна система за оценка, управление и контрол на риска.“

2. В ал. 2 след думите „гаранционни фондове“ се поставя запетая и се добавя „органи, осъществяващи функции, аналогични на тези по ал. 1, т. 4 и 5“.

§ 119. В чл. 520 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Всички застрахователи със седалище в Република България, застрахователи от държави членки, извършващи дейност на територията на Република България при условията на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги, и клоновете на застрахователи от трета държава, лицензирани в Република България, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците, или застраховка по раздел I от приложение № 1, са длъжни да правят вноски в Гаранционния фонд при условия и по начин, определени съгласно този кодекс.

(2) Вноски във фонда по чл. 521, ал. 1, т. 1 правят:

1. застрахователите със седалище в Република България и застрахователите от трета държава, регистрирали клон по Търговския закон в Република България, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците;

2. застрахователите от държави членки, извършващи дейност на територията на Република България при условията на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги и предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Република България.“

3. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) Вноски във фонда по чл. 521, ал. 1, т. 2 правят:

1. застрахователите със седалище в Република България, включително за дейността им при условията на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги в други държави членки, както и клоновете на застрахователи от трета държава, лицензирани в Република България, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в страната;

2. застрахователите със седалище в Република България и клоновете на застрахователи от трета държава, лицензирани в Република България, предлагащи задължителна застраховка "Злополука" на пътниците;

3. застрахователите със седалище в Република България, включително за дейността им при условията на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги в други държави членки, и клоновете на застрахователи от трета държава, лицензирани в Република България, предлагащи застраховки по раздел I от приложение № 1.

(4) Застраховател, който има ликвидно и изискуемо вземане към Гаранционния фонд не може да прави възражение за прихващане срещу задължението си за вноските по ал. 1.“

§ 120. В чл. 521, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думата „моторни“ се заличава, а думите „Фонд за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонд за незастраховани превозни средства“.

2. Точка 2 се изменя така:

„2. Фонд за гарантиране на вземания и изплащане на обезщетения при отнемане на лиценз, ликвидация и несъстоятелност на застраховател по чл. 519, ал. 1, т. 4 – 6, наричан по-нататък „Обезпечителен фонд“.

§ 121. В чл. 524 думите „ал. 3“ се заменят с „ал. 5“, а думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 8“.

§ 122. В чл. 525 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 1:

„(1) Застрахователите представят пред Гаранционния фонд данните, необходими за изчисляване на вноските във фондовете по чл. 521 по ред и във форма, определени в правилника по чл. 531.“

2. Досегашната ал. 1 става ал. 2 и в нея думите „необходимата информация“ се заменят с „информация, необходима“.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думите „може да“ се заличават, думите „получените от него данни“ се заменят с „данните по ал. 1 и 2“, а след думата „възложените“ се добавя „им“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 123. В чл. 528 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В ал. 2 изречение второ се заличава.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) С бюджета на Гаранционния фонд се определят:

1. разходите за административната издръжка на Гаранционния фонд;

2. инвестициите на Гаранционния фонд в активи за собствена дейност;

3. размерът на вноските по чл. 554, т. 1 и по чл. 563, ал. 2.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Начинът за изчисляване размера на вноските по ал. 3, т. 3 може да се определи с наредба на комисията.“

§ 124. В чл. 529 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Комисията одобрява проекта на годишен бюджет на Гаранционния фонд или го връща за преработване, като дава задължителни предписания, когато проектът противоречи на разпоредбите на този кодекс и/или подзаконовите актове по прилагането му, застрашава финансовата стабилност на Гаранционния фонд или интересите на лицата, които имат право на вземане от Гаранционния фонд, когато административните разходи на Гаранционния фонд са необосновано завишени или когато предложеният размер на вноската е недостатъчен.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) След одобряването на проекта на бюджет от комисията управителният съвет го представя за приемане от съвета на Гаранционния фонд.“

3. Създават се ал. 3 – 5:

„(3) Съветът на Гаранционния фонд приема представения проект на бюджет или го връща за преработване, като дава съответните задължителни указания на управителния съвет, които не могат да противоречат на предписанията на комисията по ал. 1, ако са дадени такива.

(4) Управителният съвет на Гаранционния фонд изпълнява дадените по реда на ал. 3 предписания на съвета на Гаранционния фонд, освен ако противоречат на указанията на комисията по ал. 1, когато са дадени такива, и представя нов преработен проект на годишен бюджет за одобрение на комисията в 14-дневен срок от произнасянето на съвета на Гаранционния фонд.

(5) След одобряване на преработения проект на бюджет от комисията, съответно след връщането му от комисията със задължителни предписания по ал. 1, съветът на Гаранционния фонд приема бюджета, без да може да го връща за ново преработване.“

4. Досегашната ал. 2 става ал. 6 и в нея след думата „приемане“ се добавя „вноските във фондовете по чл. 521, ал. 1 са в размерите, определени за предходната година, а“, а изречение второ се заличава.

5. Създава се ал. 7:

„(7) Когато през календарната година, за която бюджетът е приет от съвета, възникнат непредвидени обстоятелства, налагащи корекция на бюджетните разходи,

които не могат да се отложат за следващата година, управителният съвет на Гаранционния фонд изготвя проект за изменение на приетия бюджет. Алинеи 1 - 6 се прилагат съответно за процедурата по приемане на изменението в приетия бюджет.“

§ 125. В чл. 530, ал. 2 думата „моторни“ се заличава, а думата „несъстоятелност“ се заменя с „отнемане на лиценз“.

§ 126. В чл. 535 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 7 се отменя.

2. Точка 8 се изменя така:

„8. в случай че разполагаемите средства във Фонда за незастраховани превозни средства спаднат под минималния размер по чл. 556, ал. 2 или при друга необходимост от финансиране на дейността на Фонда за незастраховани превозни средства или на Обезпечителния фонд, предлага на комисията размера на допълнителните вноски по чл. 554, т. 2 или по чл. 563, ал. 1, т. 2 съобразно усреднения пазарен дял на всеки от застрахователите по тези застраховки за последните три календарни години;“.

3. В т. 10 думата „актуализира“ се заменя с „преразглежда“, след думата „методика“ се добавя „на Гаранционния фонд“, а думите „моторни превозни средства, и я представя на комисията“ се заменят с „превозни средства“.

4. В т. 11 думите „периодично актуализира“ се заменят с „ежегодно преразглежда“.

§ 127. Създава се чл. 535а:

„Методики на Гаранционния фонд

Чл. 535а. (1) Методиките по чл. 535, т. 10 и 11 не могат да противоречат на закона и трябва да гарантират правата на ползвателите на застрахователни услуги за пълно и справедливо обезщетение.

(2) Методиките по чл. 535, т. 10 и 11, заедно с последващите им изменения и допълнения, се публикуват на интернет страницата на Гаранционния фонд в 7-дневен срок от приемането им.

(3) Гаранционният фонд уведомява комисията за резултатите от ежегодното преразглеждане на методиките по чл. 535, т. 10 и 11 в 7-дневен срок от приемането им.

(4) Комисията може да дава задължителни предписания за отстраняване на противоречия на методиките по чл. 535, т. 10 и 11 със закона, както и в случаи на необосновано ограничаване правата на ползвателите на застрахователни услуги.“

§ 128. В чл. 546, т. 7 думата „приема“ се заменя с „изготвя“.

§ 129. В чл. 551 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Членовете на управителния съвет задължително дават гаранция за своето управление в размер, определен от съвета на Гаранционния фонд, но не по-малко от тримесечното им брутно възнаграждение.“

2. В ал. 2 след думата „отговаря“ се добавя „солидарно“, а думите „е причинил“ се заменят със „са причинили“.

§ 130. В чл. 553, ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. изпълняват и други дейности в съответствие с този кодекс, правилника по чл. 531 или възложени от съвета на Гаранционния фонд и от управителния съвет“.

§ 131. В наименованието на глава петдесет и първа думите „Фонд за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонд за незастраховани превозни средства“.

§ 132. В чл. 554 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В текста преди т. 1 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

3. В т. 1 след думите „чл. 520“ се поставя запетая и се добавя „ал. 2“.

4. В т. 2 думите „чл. 535, т. 8“ се заменят с „чл. 520, ал. 2“.

5. В т. 3 накрая се добавя „и чл. 638а“.

6. В т. 4 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

§ 133. В чл. 555 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Вноските по чл. 554, т. 1 се определят като фиксирана сума за всяко превозно средство по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и за всяко място, без мястото на водача, в средство за обществен превоз по застраховка „Злополука“ на пътниците.“

3. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Вноската се посочва на отделен ред в застрахователната полица и се заплаща от застрахователя заедно със застрахователната премия или първата вноска по нея.

(3) Застрахователят внася по сметка на Гаранционния фонд общата сума на събраните вноски по ал. 1 в срок до десето число на втория месец след месеца на сключването на съответните застраховки.“

4. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея изречение второ се заличава.

5. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

6. Създава се ал. 6:

„(6) Вноските на застрахователите, които извършват дейност в Република България при условията на правото на установяване или на свободата за предоставяне на услуги и клоновете на застрахователи от трета държава, лицензирани в Република България, се определят на същата база и при същите условия, както вноските за местните застрахователи.“

§ 134. В чл. 556 се правят следните изменения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В ал. 1 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

3. В ал. 2 думите „Фонда за незастраховани МПС е 10 000 000 лв.“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства е левовата равностойност на 20 000 000 евро“.

§ 135. В чл. 557 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“;

б) в т. 1 навсякъде думата „моторно“ се заличава;

в) в т. 2:

аа) буква „б“ се изменя така:

„б) на територията на Република България или на територията на друга държава членка от превозно средство, което се доставя в Република България (държавата членка по местоназначение) от друга държава членка и не е било формално регистрирано в Република България, при условие че събитието настъпи в 30-дневен срок от приемането на превозното средство от приобретателя и за превозното средство няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите;“

бб) в буква „в“ думата „моторно“ се заличава;

вв) в буква „г“ думата „моторно“ се заличава, а думите „400 лв.“ се заменят с „левовата равностойност на 200 евро“;

гг) създава се буква „д“:

„д) на територията на Република България или на територията на друга държава членка от превозно средство, което обичайно се намира на територията на страната и:

аа) за което не се сключва задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите съгласно чл. 483, ал. 7;

бб) което не е регистрирано, спряно е от движение или е с временно отнета или прекратена регистрация от компетентните органи по предвидения от закона ред, и за което не е необходимо да се сключва задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или ако има такава застраховка, тя не предоставя покритие при използването на това превозно средство по тези пътища;

вв) което е предназначено да се използва единствено в зони с ограничен достъп, съобразно законодателството на Република България или другата държава членка, и за което не е необходимо да се сключва задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите;

гг) което няма разширено доброволно покритие по чл. 481а, ал. 2, т. 1 и не е налице алтернативна застраховка или гаранционна полица по чл. 481а, ал. 2, т. 2 или ако има такива, те не предоставят покритие при използването на това превозно средство в прояви и дейности, свързани с автомобилни спортове, включително надпревари, състезания, тренировки, изпитвания и демонстрации, в рамките на ограничени и обозначени зони на територията на Република България или за която и да е друга държава членка;

дд) което не се допуска за използване по пътищата, отворени за обществено ползване, съобразно законодателството на Република България или съответната държава членка, и за което не е необходимо да се сключва задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или ако има такава застраховка, тя не предоставя покритие при използването на това превозно средство по тези пътища.“

г) създава се т. 3:

„3. имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени от превозно средство, което обичайно се намира на територията Република България, друга държава членка или трета държава, с което е извършен терористичен акт на територията на страната.“

3. В ал. 2 навсякъде думата „моторно“ се заличава, а думите „500 лв.“ се заменят с „левовата равностойност на 250 евро“.

4. В ал. 3 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“, а думите „моторното превозно средство“ се заменят с „превозното средство“.

5. В ал. 4 се създава изречение второ: „Когато за Гаранционния фонд са налице едновременно основания за изплащане на обезщетение за липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и за липса на задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците по отношение на едно и също лице, имащо право на обезщетение, фондът изплаща обезщетение само на основание липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.“

6. В ал. 5 думите „моторното превозно средство“ се заменят с „превозното средство“, а след думите „на територията на“ се добавя „Република“.

7. Създава се ал. 6:

„(6) Гаранционният фонд не извършва плащане за вредите, настъпили на територията на Република България, причинени от превозни средства, които не са допуснати за използване по пътищата, отворени за обществено ползване, когато събитието е причинено в зони, които не са публично достъпни поради правно ограничение на достъпа.“

§ 136. В чл. 558 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В ал. 1 думите „минималната застрахователна сума“ се заменят със „застрахователната сума“, а след думите „задължителните застраховки“ се добавя „по чл. 476 и 492“.

§ 137. Създават се чл. 558а и 558б:

„Възстановяване на суми от Фонда за незастраховани превозни средства към компетентен орган на друга държава членка

Чл. 558а. В случаите по чл. 557, ал. 1, т. 2, буква „д“ Гаранционният фонд, когато е краен платец, възстановява от Фонда за незастраховани превозни средства на съответния компетентен орган на друга държава членка сумите, които този орган е заплатил за обезщетение за вреди по застрахователно събитие, настъпило на територията на тази държава членка, за която Гаранционният фонд е отговорен, включително присъщите разходи, свързани с обработка на претенции.

Възстановяване на суми от компетентен орган на друга държава членка към Фонда за незастраховани превозни средства

Чл. 558б. Гаранционният фонд, когато е междинен платец, претендира възстановяване на изплатените от Фонда за незастраховани превозни средства суми за застрахователни обезщетения и присъщи разходи, свързани с обработка на претенции,

във връзка с превозни средства, за които не е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или ако е сключена такава застраховка, тя не предоставя покритие при използването на това превозно средство, към съответния компетентен орган на другата държава членка, който е краен платец, в съответствие с относимото законодателство и международните договори, по които Гаранционният фонд е страна.“

§ 138. В чл. 559 се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

2. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думата „суми“ се заличава, а след думите „държава членка“ се добавя „суми“;

б) в т. 1 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“, а думата „определи“ се заменя с „установи“;

в) в т. 2 думата „определи моторното превозно“ се заменя с „идентифицира превозното“;

г) в т. 3 думата „моторно“ се заличава, а думата „определи“ се заменя с „установи“.

§ 139. В чл. 561, ал. 1 и 2 думите „Фонда за незастраховани МПС“ се заменят с „Фонда за незастраховани превозни средства“.

§ 140. В чл. 562 се правят следните изменения:

1. В заглавието думата „моторни“ се заличава.

2. В ал. 1 думите „Моторни превозни“ се заменят с „Превозни“, а думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“.

3. В ал. 2 и 5 навсякъде думите „моторни“ и „моторно“ се заличават.

§ 141. В глава петдесет и втора в наименованието накрая се добавя „на Гаранционния фонд“.

§ 142. В глава петдесет и втора преди чл. 563 се създава наименование „Раздел I Общи положения“.

§ 143. В чл. 563 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „определени по реда на този кодекс“ се заменят с „по чл. 520, ал. 3“;

б) създава се нова т. 2:

„2. допълнителни вноски на застрахователите по чл. 520, ал. 3;“

в) досегашните т. 2 – 5 стават съответно т. 3 – 6.

2. Алинеи 2 – 5 се изменят така:

„(2) Вноските по ал. 1, т. 1 за всяко превозно средство по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и по застраховка „Злополука“ на пътниците се определят като процент от начислената застрахователна премия.

(3) Вноските по ал. 1, т. 1 за застраховките по раздел I на приложение № 1 се определят:

1. за всяко лице, застраховано по всеки договор за рискова застраховка по раздел I от приложение № 1, осигуряващ покритие в съответната година в размер не по-нисък от левовата равностойност на 0,36 евро;

2. за всяко лице, застраховано по всички останали договори за застраховка по раздел I от приложение № 1, осигуряващи покритие в съответната година в размер не по-нисък от левовата равностойност на 0,51 евро, но не повече от 2 на сто от размера на дължимата годишна премия, и при спазване на следните правила:

а) когато едно лице е застраховано с един договор, независимо дали индивидуален или групов, за него се дължи една вноска;

б) когато едно лице е застраховано с повече от един договор, независимо дали индивидуален или групов, за него се дължат толкова вноски, колкото са застрахователните договори, по които то е застраховано;

в) когато едно лице е застраховано по застраховка в полза на трето лице, в това число и по договор в полза на кредитор, базата за определяне на вноската е броят на лицата, върху чиито живот, здраве или телесна цялост е застраховано лицето, което е титуляр на правата по договора, като по тези договори вноска се дължи за всяко лице, върху чийто живот, здраве или телесна цялост е сключена застраховката;

г) когато с един застрахователен договор е предвидено покритие както по рискова, така и по друга застраховка по раздел I от приложение № 1, се дължи вноската по тази точка, освен в случаите, когато е определена в процентно изражение от размера на дължимата годишна премия и размерът на така определената вноска за всяко лице, застраховано с договор с комбинирано покритие, е по-нисък от вноската по т. 1, като в тези случаи се дължи вноската по т. 1;

(4) Когато договор по ал. 3 осигурява покритие по отношение на едно лице за съответна година, се дължи вноска за лицето, независимо дали е събрана застрахователна премия.

(5) Процентът и размерът на вноската се посочват на отделен ред в застрахователната полица и вноската се заплаща от застрахователя заедно със застрахователната премия или първата вноска от нея.“

3. Създават се ал. 6 - 8:

„(6) Застрахователят внася общата сума на дължимите вноски по ал. 1, т. 1 в срок до 31 май на годината, следваща годината, за която се отнасят.

(7) Комисията, по предложение на съвета на Гаранционния фонд или по своя инициатива, определя с решение размера на допълнителните вноски по ал. 1, т. 2 и срока за тяхното извършване.

(8) При неплащане на вноската в определения срок се начислява лихва за срока на забавата върху дължимата сума в размер на законната лихва.“

§ 144. В чл. 564 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Финансиране от Обезпечителния фонд при прехвърляне на портфейл на застраховател“.

2. Алинея 1 се отменя.

3. В ал. 2 след думите „прехвърляне на“ се добавя „застрахователен“, думите „раздел I от приложение № 1“ се заменят със „застраховките, подлежащи на гарантиране по тази глава“, а преди думата „комисията“ се поставя запетая.

§ 145. Член 565 се изменя така:

„Гарантирани от Гаранционния фонд вземания към застраховател с отнет лиценз

(1) При условията на този кодекс Гаранционният фонд, чрез Обезпечителния фонд, гарантира вземанията на правоимащите лица за обезщетения във връзка със застраховките по ал. 2 при отнемане на лиценз на местен застраховател или на застраховател от трета държава за извършваната от него дейност чрез клон в страната, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2.

(2) Вземанията по ал. 1 се гарантират, както следва:

1. на всички увредени лица по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите – в пълен размер съгласно приложимото право по мястото на застрахователното събитие, до размера на застрахователната сума по чл. 492 или до размера, определен съгласно законодателството на другата държава членка, когато това покритие е по-високо;

2. по задължителна застраховка „Злополука“ на пътниците – до размера по чл. 476;

3. на едно лице по застраховките по раздел I от приложение № 1 в един застраховател, независимо от броя на вземанията му и размера им – общо до левовата равностойност на 100 000 евро; за вземания на лицето се смятат вземанията по застрахователния договор, в т. ч. вземанията за откупна стойност и за връщане на застрахователна премия по застрахователен договор, който не е бил сключен или не е влязъл в сила, или при предсрочно прекратяване на застрахователен договор.

(3) В случаите на плащане от страна на бюро по чл. 506 вместо застраховател с отнет лиценз по ал. 1 в полза на лица по ал. 2, т. 1 за събития, възникнали извън територията на Република България, за бюро възниква вземане към Гаранционния фонд, при условие че в срок 60 дни от отправяне на искането за възстановяване на съответната сума от бюро към застрахователя, последният не е възстановил тази сума или бюро не се е удовлетворило за извършеното от него плащане чрез банковата гаранция по чл. 508, ал. 2, или чрез презастрахователните договори на застрахователя или на бюро. Гаранционният фонд заплаща от Обезпечителния фонд при условията и по реда на тази част дължимата сума в срок 15 дни от датата на предявяване на вземането на бюро.“

§ 146. В чл. 566, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 думите „несъстоятелност на застраховател“ се заменят с „отнемане на лиценз на застраховател по чл. 565, ал. 1“, а след думите „ал. 2“ се поставя запетая и се добавя „т. 3“.

2. В т. 1 навсякъде цифрата „1“ се заменя с „5“.

§ 147. Член 567 се изменя така:

„Основания за плащания от Обезпечителния фонд

Чл. 567. (1) Гаранционният фонд при условията и по реда на тази глава плаща със средства от Обезпечителния фонд:

1. като краен платец вземанията на увредените лица за обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключена от застраховател със седалище в Република България, включително при условията на право на установяване или на свобода на предоставяне на услуги в други държави членки, във връзка с превозни средства, които обичайно се намират на територията на Република България или на територията на съответната държава членка, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2;

2. като краен платец вземанията на увредените лица за обезщетения по гранична застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключена от застраховател със седалище в Република България, включително при условията на право на установяване или свобода на предоставяне на услуги в други държави членки, във връзка с превозно средство, което обичайно се намира на територията на трета държава, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2;

3. като междинен платец обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към увредените лица, постоянно пребиваващи на територията на Република България, за застрахователни събития, настъпили в страната, когато застраховката е сключена от застраховател от друга държава членка, включително извършващ дейност на територията на Република България, когато спрямо този застраховател е открито производство по несъстоятелност или по ликвидация;

4. като междинен платец обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към увредените лица, постоянно пребиваващи на територията на Република България, за застрахователно събитие, настъпило на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро членува в системата „Зелена карта“, във връзка с превозно средство, което обичайно се намира на територията на друга държава членка, и застраховката е сключена от застраховател от друга държава членка, спрямо който е открито производство по несъстоятелност или по ликвидация;

5. гарантираните вземания по задължителната застраховка „Злополука“ на пътниците, сключена от застраховател със седалище в Република България, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2;

6. гарантираните вземания по застраховка по раздел I от приложение № 1, сключена от застраховател със седалище в Република България, когато комисията е отнела лиценза на застрахователя, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2.

(2) Гаранционният фонд, от Обезпечителния фонд, покрива недостиг на средства за:

1. разноси, свързани с производство по несъстоятелност на застраховател със седалище в Република България;

2. разноси, свързани с производство по ликвидация на застраховател със седалище в Република България, когато Гаранционният фонд е назначен за ликвидатор;

3. покритие на технически резерви по чл. 564.

(3) Гаранционният фонд може да закупува със средства от Обезпечителния фонд презастрахователното покритие по чл. 530 за отговорностите си съгласно тази глава във връзка с отнемане на лиценз на застрахователи.“

§ 148. Членове 568 и 569 се отменят.

§ 149. В чл. 570 думите „обхванати от системата за гарантиране на застрахователни вземания“ и запетаите преди и след тях се заменят с „по чл. 520, ал. 3“.

§ 150. В глава петдесет и втора се създава раздел II с чл. 570а – 570з:

„Раздел II

Защита на увредените лица при ликвидация и несъстоятелност на застраховател по

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите

Оповестяване на информация

Чл. 570а. (1) Без да се засяга действието на чл. 13, ал. 7 от Закона за Комисията за финансов надзор, комисията уведомява обществеността, Гаранционния фонд и бюрото по чл. 50б за издаването на всяко решение за отнемане на лиценз на застраховател със седалище в Република България или на клон на застраховател от трета държава със седалище в Република България, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, в деня на издаване на решението.

(2) Гаранционният фонд уведомява компенсационните органи и органите, изпълняващи функциите аналогични на тези по чл. 519, ал. 1, т. 4 и 5 в другите държави членки, за всяко решение за отнемане на лиценз на застраховател със седалище в Република България или на клон на застраховател от трета държава със седалище в Република България, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Сътрудничество с други органи в държавите членки

Чл. 570б. (1) Гаранционният фонд сътрудничи, в приложимите срокове, с другите органи, изпълняващи функциите, аналогични на тези по чл. 519, ал. 1, т. 4 и 5, в другите държави членки, както и с всички други заинтересовани лица, включително със застрахователя в процес на ликвидация или в производство по несъстоятелност, лицата, които го управляват и представляват и компетентните национални органи на другите държави членки, във всички етапи на производствата по тази глава.

(2) Сътрудничеството по ал. 1 включва според необходимостта изискване, получаване и предоставяне на информация, включително относно фактите и обстоятелствата по конкретни претенции за обезщетение.

Предоставяне на информация от квестора и ликвидатора

Чл. 570в. (1) В тримесечен срок от вписване в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел квесторът на застрахователя, съответно на клона по чл. 565, ал. 1, предоставя на Гаранционния фонд списък на предявените към тази дата пред застрахователя претенции за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, заедно с:

1. имената, личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността на лицето, когато е наличен, адреса за кореспонденция и банковата сметка на всяко лице, претендиращо обезщетение;

2. събраните доказателства по предявените претенции;

3. становище относно основателността на всяка претенция и, където е приложимо, относно размера на обезщетението по тях.

(2) В случай на претенции, предявени след датата на вписването на квестора в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, съответно след откриването на производство по ликвидация, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, квесторът, съответно ликвидаторът, ги предава на Гаранционния фонд, заедно с всички приложени документи в срок не по късно от 7 дни от получаването.

Субсидиарно прилагане

Чл. 570г. За неуредените в този раздел въпроси се прилагат споразуменията по чл. 10а, параграф 13 и чл. 25а, параграф 13 от Директива 2009/103/ЕО, както и правилникът по чл. 531.

Претенция от увредено лице пред Гаранционния фонд

Чл. 570д. (1) Увредено лице, което пребивава в Република България, може да предяви претенция пред Гаранционния фонд при спазване на чл. 380, за събитие, настъпило:

1. на територията на страната в случаите по чл. 567, ал. 1, т. 1 - 3;

2. на територията на друга държава членка в случаите по чл. 567, ал. 1, т. 4.

(2) Увредено лице, което пребивава в Република България, може да предяви претенция пред Гаранционния фонд и когато застрахователното събитие е настъпило извън Република България, причинено от превозно средство, застраховано от застраховател по чл. 567, ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Гаранционният фонд изплаща обезщетенията по ал. 1, т. 1 до размерите по чл. 492, а обезщетенията по ал. 1, т. 2 и по ал. 2 до размера на минималните застрахователни суми в държавата членка, където е настъпило застрахователното събитие.

(4) Гаранционният фонд в срок от три работни дни информира застрахователя по чл. 567, ал. 1, т. 1 - 4, или лицата които го управляват и представляват, че е получил претенция от увреденото лице, а когато застрахователят е от друга държава членка, уведомява и съответния орган, изпълняващ функцията на краен платец в държавата членка по произход на застрахователя. В случаите по ал. 1, т. 2, Гаранционният фонд информира и бюрото по чл. 506, в качеството му на компенсационен орган, и представителя за уреждане на претенции на застрахователя в Република България, когато е приложимо.

(5) Застрахователят по чл. 567, ал. 1, т. 1 или 2 или лицата, които го управляват и представляват, информират Гаранционния фонд, дали:

1. потвърждават отговорността си (наличието на покритие) по отправената претенция, съответно предоставя информация дали вече е платил или ще плати претендираното обезщетение, или

2. оспорват изцяло или частично отговорността си по отправената претенция.

(6) Застрахователят по чл. 567, ал. 1, т. 1 или 2, или лицата, които го управляват и представляват, имат задълженията по ал. 5 и в случай на получаване на уведомление от орган, изпълняващ функцията на междинен платец в друга държава членка.

(7) В срок до три месеца от датата, на която увреденото лице е предявило своята претенция за изплащане на обезщетение, съответно от датата, на която квесторът на застрахователя е предоставил информацията по чл. 570в, която дата е по-рано, и въз основа на получената информация, включително от увреденото лице, Гаранционният фонд предоставя на увреденото лице:

1. мотивирано предложение за обезщетение, когато е установил, че е налице основание за плащане по чл. 567, ал. 1 т. 1 - 4, както и че претенцията е основателна, не се оспорва и размерът на вредите е частично или изцяло установен, или

2. мотивиран отговор, когато е установил, че не е налице основание за плащане по чл. 567, ал. 1, т. 1 - 4, или когато отговорността по застраховката се оспорва или не е ясно определена, или размерът на вредите не е изцяло установен.

(8) Гаранционният фонд изплаща обезщетението на увреденото лице в срок до три месеца от приемането от увреденото лице на мотивираното предложение за обезщетение по ал. 7, т. 1. Когато размерът на причинената вреда е установен само частично, изискванията относно изплащането на обезщетението по изречение първо се прилагат по отношение на частично установения размер на вредата и от момента на приемане на съответното мотивирано предложение за обезщетение.

(9) За целите на изплащане на обезщетения Гаранционният фонд няма право да въвежда каквито и да било изисквания, различни от предвидените в този кодекс, както и няма право да изисква от увреденото лице да доказва, че отговорното юридическо или физическо лице не е в състояние да плати или отказва да плати.

(10) Плащане от Гаранционния фонд към увредено лице чрез пълномощник се допуска само въз основа на изрично писмено пълномощно с нотариална заверка на подписите относно конкретна претенция, в което се съдържа изявление, че увреденото лице е уведомено, че има право да получи плащането лично. Когато Гаранционният фонд извършва плащане на пълномощника, той уведомява изрично и писмено увреденото лице, като посочва и размера на извършеното плащане.

(11) Увреденото лице може да предяви претенцията си за плащане пред съда, ако Гаранционният фонд не се произнесе в срока по ал. 7, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното обезщетение, като се прилага и чл. 380.

Претенция от Гаранционния фонд към орган, изпълняващ функции на краен платец в държава членка по произход на застрахователя

Чл. 570е. Когато при условията на чл. 570д, ал. 7 Гаранционният фонд, в изпълнение на функцията на междинен платец, е платил обезщетение на увредено лице и държавата членка по произход на застрахователя е различна от Република България, Гаранционният фонд претендира пълно възстановяване на сумата, изплатена като обезщетение, лихвите и разноските за определянето и изплащането му към съответния орган, изпълняващ функцията на краен платец в тази държава членка.

Претенция към Гаранционния фонд от орган, изпълняващ функции на междинен платец в държава членка по произход на застрахователя

Чл. 570ж. Когато орган, изпълняващ функции на междинен платец в друга държава членка, е платил обезщетение на увредено лице по застрахователен договор,

сключен със застраховател по чл. 567, ал. 1, т. 1 или 2, и е предявил възстановяване на сумата, изплатена като обезщетение, лихвите и разноските за определянето и изплащането му, Гаранционния фонд ги възстановява в срок, до шест месеца след като е получил искане за такова възстановяване, освен ако двата органа писмено договорят друго.

Суброгация на Гаранционния фонд след плащане на обезщетение като краен платец

Чл. 570з. (1) Когато при условията на чл. 570д, ал. 7 Гаранционният фонд е платил обезщетение на увредено лице или е възстановил платено обезщетение в случаите по чл. 570к като краен платец, той встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение, лихвите и разходите за определянето и изплащането му, срещу застрахователя по чл. 567, ал. 1, т. 1 или 2.

(2) Вземанията на Гаранционния фонд се удовлетворяват:

1. в пълен размер в производството по ликвидация на застрахователя, съответно от застрахователя - не по-късно от 3 месеца след отмяна на решението на комисията за отнемане на лиценза му;

2. по установения ред в производството по несъстоятелност на застрахователя.“

§ 151. В глава петдесет и втора се създава раздел III с чл. 570и – 570м:

„Раздел III

Гарантиране на други застрахователни вземания

Условия и ред за плащане на суми по гарантираните застрахователни вземания

Чл. 570и. (1) Гаранционният фонд изплаща със средства от Обезпечителния фонд гарантираните вземания на ползвателите на застрахователни услуги по чл. 565, ал. 2, т. 2 и 3 на застраховател по чл. 565, ал. 1 при отнемане на неговия лиценз, освен ако застрахователят се прекратява доброволно, и в случаите по чл. 612, ал. 2.

(2) В тримесечен срок от встъпване в длъжност квесторът на застрахователя, съответно на клоната по чл. 565, ал. 1, предоставя на Гаранционния фонд списък на предявените пред застрахователя претенции за застрахователни плащания по застраховките по чл. 565, ал. 2, т. 2 и 3, заедно с:

1. имената, адреса за кореспонденция и банковата сметка на всяко лице, претендиращо обезщетение;

2. събраните доказателства по предявените претенции;

3. становище относно основателността на всяка претенция и, където е приложимо, относно размера на плащането по тях.

(3) В случай на претенции, предявени след датата на встъпване в длъжност на квестора, съответно след откриването на производство по ликвидация, квесторът, съответно ликвидаторът, изпълнява задълженията по ал. 2 в срок до три месеца от предявяването на претенцията, но не по-късно от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106. Претенциите, предявени след откриване на производството по несъстоятелност, се вземат предвид от Гаранционния фонд служебно.

(4) След изтичане на сроковете по ал. 2, съответно по ал. 3, лицето, което претендира обезщетение, може да предяви претенцията си пряко пред Гаранционния фонд.

(5) Гаранционният фонд се произнася по застрахователните претенции в сроковете по чл. 108 и представя на лицето, предявило претенцията, с копие до застрахователя:

1. мотивирано предложение за изплащане на гарантираното застрахователно вземане, когато е установил, че претенцията е допустима и основателна, не се оспорва и размерът на вземането е частично или изцяло установен, или

2. мотивиран отговор, когато претенцията не е допустима, или когато отговорността по застраховката се оспорва или не е ясно определена, или размерът на вземането не е изцяло установен.

(6) Ако в тримесечен срок от получаване на съобщаването за произнасянето на Гаранционния фонд по ал. 5 лицето, предявило претенцията, или застрахователят, не са упражнили правото си да го оспорят по исков ред, произнасянето на Гаранционния фонд се счита за прието. В случаите по ал. 5, т. 1 Гаранционният фонд изплаща предложеното вземане със средства от Обезпечителния фонд в срок до 5 работни дни от изтичането на срока по изречение първо, съответно от писмено приемане на мотивираното предложение от лицето, предявило претенцията и застрахователя.

(7) Лицето, предявило претенцията си за изплащане, може да я предяви пред съда, ако Гаранционният фонд не се произнесъл в срока по ал. 6, откаже да извърши изплащане на гарантирано застрахователно вземане или ако увреденото лице не е съгласно с неговия размер.

(8) Плащане от Гаранционния фонд към лице с гарантирано застрахователно вземане чрез пълномощник се допуска само въз основа на изрично писмено пълномощно с нотариална заверка на подписите относно конкретна претенция, в което се съдържа изявление, че лицето е уведомено, че има право да получи плащането лично. Когато Гаранционният фонд извършва плащане на пълномощника, той уведомява изрично и писмено лицето, като посочва и размера на извършеното плащане.

Условия и ред за плащане на суми по гарантираните застрахователни вземания в производството по несъстоятелност

Чл. 570к. (1) След откриване на производство по несъстоятелност на застрахователя неуредените вземания се установяват в производството по несъстоятелност.

(2) В срок до 15 дни от одобряване на списъка на приетите вземания Гаранционният фонд е длъжен да оповести най-малко в два централни ежедневника деня, от който оправомощените ползватели на застрахователни услуги могат да получават плащания от Обезпечителния фонд, както и банката, чрез която ще се извършват тези плащания.

(3) Изплащането на суми от Обезпечителния фонд по безспорните застрахователни вземания започва до 45 дни от датата на публикацията по ал. 2. За одобрени от съда последващи допълнително предявени и приети вземания срокът по

изречение първо е до 15 дни от съответната публикация по ал. 2 или от последващото допълнително одобрение на съда.

(4) При изплащане на суми по ал. 3 се прилага и чл. 570и, ал. 8.

Други разпоредби

Чл. 570л. (1) Гарантираните вземания се изплащат със средства от Обезпечителния фонд по банков път.

(2) Когато гарантираното вземане е в чуждестранна валута, на ползвателя на застрахователни услуги се изплаща равностойността му в официалната парична единица на Република България по официалния обменен курс към датата на изплащане.

(3) С размера на изплатените суми се намалява размерът на задълженията на съответния застраховател към ползвателите на застрахователни услуги.

(4) За вземанията си над полученото от Обезпечителния фонд ползвателите на застрахователни услуги се удовлетворяват от имуществото на застрахователя в съответствие с този кодекс.

Суброгация

Чл. 570м. (1) Гаранционният фонд встъпва в правата на ползвателите на застрахователни услуги към застрахователя:

1. до размера на изплатеното по реда на чл. 570и от датата на извършеното плащане;

2. до размера на определеното вземане от датата на публикуване на окончателния списък на приетите вземания по чл. 570к, независимо от датата, на която Гаранционният фонд е извършил плащания на всеки един от ползвателите на застрахователни услуги.

(2) Вземанията на Гаранционния фонд за лихви за забава и за разноси за определяне на обезщетенията се предявяват отделно.

(3) Вземанията на Гаранционния фонд се удовлетворяват:

1. в пълен размер в производството по ликвидация на застрахователя, съответно не по-късно от 3 месеца след отмяна на решението на комисията за отнемане на лиценза му;

2. по установения ред в производството по несъстоятелност на застрахователя.“

§ 152. В чл. 571 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 3 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“;

б) в т. 6 след думата „разрешение“ се добавя „от компетентните органи в Република България“;

в) точка 8 се изменя така:

„8. превозните средства във всяка държава членка, които са освободени от задължението да сключват задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; по отношение на превозните средства информацията трябва да включва наименованието на:

а) органа или организацията, определени да изплащат обезщетения на увредените лица в случаите, когато не се прилага Многостранното споразумение, ако превозното средство се ползва от дерогацията по чл. 5, параграф 1, ал. 1 от Директива 2009/103/ЕО;

б) организацията, застраховала превозното средство в държавата членка, в която то обичайно се намира, ако превозното средство се ползва от дерогацията по чл. 5, параграф 2 от Директива 2009/103/ЕО; сведенията по тази точка по отношение на другите държави членки се набавят по реда на чл. 572, ал. 4.“

г) в т. 9 след думите „пътнотранспортните произшествия“ се поставя запетая и се добавя „настъпили на територията на Република България“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Срокът за съхраняване на информацията по ал. 1, т. 1 (по отношение на застрахователните полици по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, сертификатите "Зелена карта" и договорите за гранична застраховка), т. 3 - 5 и 9 е 7 години, считано от датата на прекратяване на регистрацията на превозното средство или от прекратяването на застрахователния договор. Срокът за съхраняване на информацията по ал. 1, т. 1 (по отношение на застрахователните полици по задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз) и т. 6 и 7 е 5 години от датата на прекратяване на дейността като превозвач на пътници със средства за обществен превоз или от прекратяване на застрахователния договор. След изтичане на сроковете по изречение първо и второ данните по ал. 1, т. 1 - 7 и 9 се съхраняват в обобщен вид за статистически цели за срок от 50 години.“

3. Създава се ал. 9:

„(9) Когато превозни средства са придобити в една държава членка и се доставят до територията на друга държава членка, Гаранционният фонд обменя наличната информация, с информационните центрове на държавата членка, където е регистрирано превозното средство, на държавата членка по местоназначение, когато са различни, и на всяка друга съответна държава членка, включително държавата членка, където е настъпило произшествието или в която пребивава увреденото лице, за да се гарантира наличността на необходимата информация за превозно средство.“

§ 153. В чл. 572 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 думата „моторно“ се заличава, а след думата „автомобилистите“ се поставя запетая и се добавя „в срок до 7 години от настъпване на произшествието“.

2. В ал. 2 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“ и се създават изречения второ и трето: „Ако превозното средство се ползва от дерогацията по чл. 5, параграф 1, ал. 1 от Директива 2009/103/ЕО, Гаранционният фонд съобщава на увреденото лице наименованието на органа или организацията, определени да изплащат обезщетения на увредените лица в случаите, когато не се прилага процедурата по чл. 2, буква „а“ от същата директива. Ако за превозното средство се прилага дерогацията по чл. 5, параграф 2 от Директива 2009/103/ЕО, Гаранционният фонд съобщава на увреденото лице наименованието на органа или организацията, застраховали това превозно средство в държавата, в която то обичайно се намира.“

3. В ал. 4 и 5 думата „моторни“ се заличава.

§ 154. В чл. 574 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 1 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“.

2. В ал. 2, т. 4 думите „т. 4 и 6“ се заменят с „ал. 1, т. 7 и 9“.

3. В ал. 3:

а) в т. 1:

аа) в текста преди буква „а“ думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“;

аб) в буква „б“ думите „постоянна, временна, транзитна“ се заменят с „постоянна или временна“;

ав) в букви „г“, „д“, „и“, „к“, „м“ и „н“ думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

б) в т. 2 думата „моторни“ се заличава;

в) в т. 3 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“.

4. В ал. 4, т. 2 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“.

5. В ал. 10 думата „моторни“ се заличава.

6. В ал. 11 думите „моторните превозни“ се заменят с „превозните“, а думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

7. В ал. 12 думите „моторното превозно“ се заменят с „превозното“.

§ 155. В чл. 582 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

2. В ал. 2 се създава т. 4:

„4. текущото спазване на условията за издаване на лиценз.“

3. В ал. 3 в основния текст думата „Комисията“ се заменя със „Заместник-председателят“.

4. В ал. 4 – 7 и 9 думата „Комисията“/„комисията“ се заменя съответно със „Заместник-председателят“/„заместник-председателят“.

§ 156. В чл. 583, ал. 1 думата „комисията“ се заменя със „заместник-председателят“.

§ 157. В чл. 586 думите „разпореждане на комисията“ се заменят с „искане на заместник-председателя“.

§ 158. В чл. 587, ал. 3, т. 6 след думата „забрани“ се добавя „временно или постоянно“, а думите „за срок, не по-дълъг от 6 месеца“ се заличават.

§ 159. В чл. 588 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ако уведомленията и съобщенията не бъдат приети на посочените от лицата или вписани в съответния регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор адрес, телефон или факс, или на адреса на електронна поща, те се смятат за извършени с публикуването на страницата на комисията в интернет. Публикуването се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя.“

§ 160. В чл. 593, ал. 3 думите „предприеме необходимите мерки“ се заменят с „приложи една или повече мерки по чл. 587“, а думите „за налагане на“ се заменят с „да наложи“.

§ 161. В чл. 598, ал. 1 се създава изречение второ: „Решението на комисията по изречение първо не подлежи на обжалване.“

§ 162. В чл. 608 след думите „При поискване от“ се добавя „заместник-председателя или от“, а след думите „определени от“ се добавя „заместник-председателя или от“.

§ 163. В чл. 616 след думите „При поискване от“ се добавя „заместник-председателя, съответно от“, а след думата „комисията“ се поставя запетая.

§ 164. В чл. 617 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 след думите „106, ал. 2“ се поставя запетая и се добавя „както и вземанията, които възникват по силата на прекратяването на застрахователните договори по чл. 614, ал. 2“.

2. В ал. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „като чл. 688, ал. 1 от Търговския закон не се прилага“ и се създава изречение второ: „За допълнително предявяване на вземане, което не е застрахователно, се прилага чл. 688, ал. 1 от Търговския закон, като двумесечният срок се брой от изтичане на срока по ал. 1. Член 688, ал. 2 и 3 от Търговския закон се прилагат и в двата случая.“

3. Създава се ал. 5:

„(5) Синдикът не може да отхвърли застрахователно вземане, предявено по ал. 1, 3 или 4, само на основание непосочване на неговия размер. При определяне на размера на застрахователните вземания синдикът има правата и задълженията на застраховател и включва приетите от него вземания в списъка по чл. 686, ал. 1, съответно в списъка по чл. 688, ал. 3 от Търговския закон, с определените от него размери.“

§ 165. В чл. 620, т. 7 се отменя.

§ 166. Създава се чл. 638а:

„Отговорност на организатори на прояви или дейности

Чл. 638а. Организатор на проява или дейност, свързана с автомобилни спортове, включително надпревара, състезание, тренировка, изпитване или демонстрация, в рамките на ограничена и обозначена зона в Република България, който не изпълни задълженията си по чл. 481а, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размера на 20 000 лв., а при повторно нарушение – в размер на 40 000 лв.“

§ 167. В чл. 640 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „ал. 4“ се заменят с „ал. 3“.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Санкциите по ал. 1 се налагат и на членовете на управителните и контролните органи на лицата, които не са спазили задължението за уведомяване по чл. 68“.

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 168. Създава се чл. 640а:

„Отговорност за неспазване на сроковете за предоставяне на информация

Чл. 640а. (1) Застраховател, презастраховател, застрахователен холдинг, застрахователен холдинг със смесена дейност, който не представи информацията, необходима за целите на застрахователния надзор в сроковете по този кодекс, по актовете по прилагането му или по пряко приложимото право на Европейския съюз се наказва с имуществена санкция в размер от 2 500 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 5 000 до 30 000 лв.

(2) На член на управителния орган или друго лице, което управлява или представлява дружество по ал. 1, който е допуснал нарушението по ал. 1, се налага глоба в размер от 1000 до 5 000 лв., а при повторно нарушение – от 2 000 до 5 000 лв.“

§ 169. В чл. 647, ал. 1 и 2 след думите „чл. 638, ал. 1 - 3 и 5“ се поставя запетая и се добавя „чл. 638а“.

§ 170. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:
1. В § 1:

а) в т. 12 буква „б“ се изменя така:

„б) държавата членка, където е регистрирано превозното средство, когато застраховката се отнася до рискове, свързани с превозно средство по т. 3 – 6, раздел II от приложение № 1; когато превозното средство се доставя от една държава членка в друга, се приема в зависимост от избора на лицето, отговорно за сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, че рискът е разположен в държавата членка по регистрацията, или в държавата по местоназначението на превозното средство, от момента на приемане на доставката от приобретателя за период от 30 дни, независимо че превозното средство не е било регистрирано в тази държава членка по местоназначение;“

б) в т. 32 след думите „хартиен носител“ се поставя запетая и се добавят думите „електронна поща“;

в) създават се т. 33а – 33з:

„33а. „Използване на превозно средство“ означава всяко използване на превозно средство, което в момента на произшествието съответства на функцията на това превозно средство като средство за транспорт, независимо от неговите характеристики и независимо от терена, на който се използва превозното средство, както и от това дали то е неподвижно, или в движение.

33б. „Сменяема прикачна техника“ е понятие по смисъла на чл. 3, т. 9 от Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 5 февруари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства (ОВ, L 60 от 2 март 2013 г.).

33в. „Самоходна машина“ е понятие съгласно § 6, т. 16 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата.

33г. „Самоходна техника“ е понятие по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника.

33д. „Бавнодвижещо се пътно превозно средство“ е превозно средство съгласно § 6, т. 24 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата.

33е. „Индивидуално електрическо превозно средство“ е превозно средство съгласно § 6, т. 18б от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата.

33ж. „Самобалансиращо се превозно средство“ е превозно средство съгласно § 6, т. 18в от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата.

33з. „Ремарке категория О1“ (до 750 килограма) е ремарке съгласно Наредба № 60 за одобряване типа на нови моторни превозни средства и техните ремаркета.“

г) създават се т. 57 и 58:

„57. „Идентификационен код на правния субект“ е международен 20-знаков буквено-цифрен код, който позволява уникална идентификация на юридическите лица, участващи на световните финансови пазари.

58. „Терористичен акт“ е акт, с който е извършен тероризъм по смисъла на чл. 108а от Наказателния кодекс.“

2. В § 4 се правят следните изменения:

а) Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Комисията обявява на своята интернет страница минималните размери по чл. 305, ал. 1, 306, ал. 1, т. 1 и чл. 316, ал. 2 при всяко публикуване на регламенти на Европейската комисия, приети на основание чл. 10, параграф 7 от Директива (ЕС) 2016/97. Застрахователната сума по задължителните застраховки по чл. 305, ал. 1, съответно по чл. 316, ал. 2, е сумата, която е в сила съобразно съответния регламент на Европейската комисия към датата на настъпване на застрахователното събитие, освен ако размерът на застрахователната сума, вписана в застрахователната полица, е по-висок.

(3) Минималните размери на застрахователната сума по чл. 492 се актуализират с регламенти на Европейската комисия, приети на основание и в сроковете по чл. 9, параграф 2 от Директива 2009/103/ЕО. Застрахователната сума по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е сумата, която е в сила съобразно съответния регламент на Европейската комисия към датата на настъпване на застрахователното събитие, освен ако размерът на застрахователната сума, вписана в застрахователната полица, е по-висок. Комисията обявява на своята интернет страница актуализираните по реда на изречение първо размери.“

б) в ал. 4 думите „и 3“ се заличават.

3. В § 7, ал. 1 се създава т. 13:

„13. Директива (ЕС) 2021/2118 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2021 година за изменение на Директива 2009/103/ЕО относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ, L 430/1 от 2 декември 2021 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 171. Местните застрахователи, съответно презастрахователи, клоновете на застрахователи и презастрахователи, получили лиценз по този кодекс, застрахователни холдинги със смесена дейност, крайно предприятие майка, установено на територията на Република България и всяко предприятие, включено в обхвата на групата, застрахователните, съответно презастрахователните посредници и посредниците, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност със седалище в Република България, заявили намерение да извършват дейност на територията на държава членка, са длъжни да разполагат с идентификационен код на правен субект в едномесечен срок от влизане в сила на този закон.

§ 172. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97

от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд на Република България от 2017 г. - бр. 57 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 12,17, 42, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г. и бр. 8, 60, 65, 84 и 85 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2, т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „организациите за провеждане на професионално обучение на служители на застрахователни брокери“.

2. В чл. 13, ал. 1, т. 4 след думите „Закона за здравното осигуряване“ се поставя запетая и се добавя „Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма“.

3. В чл. 30, ал. 1 се създава нова т. 11:

„11. организациите за провеждане на професионално обучение на служители на застрахователни брокери;“

4. В приложението към чл. 27, ал. 1:

а) в раздел I, т. VI:

аа) в текста преди таблицата след думите „т. 9, 10“ се поставя запетая и се добавя „11“;

бб) в таблицата се създава ред 19:

”

19.	за вписване в регистъра на организация за провеждане на професионално обучение на служители на застрахователни брокери	2 000 лв.
-----	--	-----------

”

б) в раздел II:

аа) в т. I в таблицата се създава ред 35б:

”

35б.	от организация за провеждане на професионално обучение на служители на застрахователни брокери	1 000 лв.
------	--	-----------

”

бб) в т. IV се създава ново изречение второ: „Застрахователят осъществява контрол за плащане от страна на застрахователния агент на таксите за общ финансов надзор.“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

в) в раздел IV, в т. IX изречение второ се заличава.

§ 173. Законът влиза в сила от 23.12.2023 г.